

La nit decrepita

Mireia Companys

S'uneixen tots els temps sobre la pedra.
Sàtirs d'ulleres de marca i nimfes precàries
s'emborratxen darrere l'escenari.
Hem viscut tants anys,
hem sentit tants cops l'alè del desig sobre l'espatlla,
i ara busquem en el fons de la copa
la màgia que no cessa.
Aquesta nit juguem, més innocents que mai,
en un tauler de joventut perenne.
I és només avui que entenc les paraules
que em fiten des de l'altra banda del mirall,
des de l'altre costat del temps intacte
que balla en els teus ulls de fa vint anys.
Avui riem,
amb la bogeria que salva de qualsevol culpa.
I davallem, joiosos, al fons de la nit decrepita.

COMPANYS, Mireia (2016): *Un brot de febre*. Girona: Edicions Tremendes.